

**LA MÚSICA
DE
VICENÇ BOU**

**EN EL CINQUANTENARI
DE LA SEVA MORT
(1885 – 1962)**

ESTEVE MOLERO & COBLA MARINADA

presentació

Després de l'èxit de crítica i públic del projecte *La música de Nino Rota*, Esteve Molero i la cobla Marinada us proposen un altre concert innovador i alhora respectuós amb la tradició: LA MÚSICA DE VICENÇ BOU.

Vicenç Bou i Geli (1885 – 1962) va ser un dels compositors de sardanes més populars del segle XX. La seva música, aleshores i encara ara, forma part del repertori imprescindible de les cobles per a ballades i aplecs. És, sense cap mena de dubte, un autor que ha entrat a la categoria de clàssic per dret propi.

Per al 2012, quan s'esdevé el cinquantenari de la mort del músic, la cobla Marinada li vol fer un homenatge a manera de concert, però de concert especial, com l'ocasió mereix. N'ha encarregat el projecte a Esteve Molero, medalla al mèrit musical 2011 de l'Obra del Ballet Popular per les seves aportacions a la nova música de cobla, i director titular de la formació.

La proposta de concert LA MÚSICA DE VICENÇ BOU és doble. D'una banda, ofereix al públic una selecció de sardanes de Vicenç Bou en format original, tal i com l'autor les va escriure seixanta, vuitanta o cent anys enrere. D'altra banda, es presenten noves versions (nous arranjaments de sonoritats, harmonies i ritmes) d'algunes de les seves sardanes més populars. Tot plegat, combinat amb explicacions sobre la biografia de Vicenç Bou per part del director de la cobla.

I per què aquesta revisió de la música de Bou? Doncs perquè aquesta és la força que tenen els clàssics, que inspiren a les noves generacions. Hi ha molts exemples (des de les melodies de Georges Gershwin per a Broadway fins a les suites de Edvard Grieg per al teatre) de melodies clàssiques que han servit d'inspiració per a versions posteriors. El tema més versionat de la història de la música, segons els entesos, és precisament *Summertime* de Gershwin (escrit originalment per a l'opereta *Porgy & Bess*). I per què no fer-ho, doncs, amb Vicenç Bou? Les seves melodies, de fet, ja van ser versionades a l'època per artistes de

cuplet com Raquel Meller, La Goyita, Pepeta Iris o Mercè Seròs, fet que va contribuir moltíssim a la seva popularitat. Altres cantants, com Emili Vendrell o Conxita Panedés també van incloure versions de les sardanes de Vicenç Bou en el seu repertori. Ara és el torn de les versions de la cobla Marinada i el seu director, Esteve Molero.

LA MÚSICA DE VICENÇ BOU, clàssics en format original i clàssics actualitzats. La millor manera d'assaborir l'obra i la vida d'aquest compositor cabdal de la música catalana.

“Actualment acceptem Vicenç Bou com un clàssic perquè la seva dimensió social, en un moment determinant, va ser impactant. La seva manera de compondre melodies, molt belles per cert, va ser un mitjà per arribar a tocar la fibra sensible de la gent senzilla, la qual se sentia identificada amb aquesta música torbadorament elemental. (...) D’infant, la meua mare em cantava sovint les encaramel·lades estrofes d’El Saltiró de la cardina i avui entenc que tot això forma part d’un món ja llunyà, però que té la força dels records inesborrables”.

Josep Maria Bernat

el concert: repertori

El concert s'estructura en una sola part, d'una hora aproximada de durada. Al llarg del concert, coneixerem la vida i l'obra del compositor de Torroella de Montgrí, famós per les seves melodies inspirades. Es combinen sardanes en format original, tal i com Bou les va escriure i instrumentar, amb versions actualitzades signades per Esteve Molero, director i presentador del projecte. Les versions actualitzades compten amb la participació de Roger Soler a les percussions ètniques.

Obertura sobre temes de Vicenç Bou*

Cants de maig (1909)

El jove Bou comença a compondre

El saltiró de la cardina (1912)

Un dels primers èxits

Illa deserta* (1912)

Melodia trista per a tenora

L'anell de prometatge* (1913)

Un altre èxit de Bou

L'espigolera (1917)

La sardana que es toca a París el 1928

La cardina encara salta (1948)

El retorn de Bou a la composició

Llevantina (1922)

El seu gran èxit

Teresa* (1924)

Melodia de tible per a la seva filla

Sóc empordanès* (1957)

Les darreres composicions

*Arranjaments d'Esteve Molero

Vicenç Bou i Geli

Vicenç Bou i Geli va néixer a Torroella de Montgrí el 19 de gener de 1885 i va rebre les primeres lliçons de música de la mà del seu pare, Genís, membre de la cobla local La Lira. Posteriorment, va completar la seva formació amb els mestres Pere Rigau, Josep Reixac, Josep Pi i Josep Maria Soler. El 1902 ja tocava el trombó i el violí a la cobla Els Montgrins, de la qual n'assumiria la direcció musical (i es faria càrrec del flabiol) el 1909.

És arran de la seva tasca de director que Bou comença a escriure per als seus músics, fet molt habitual a l'època. Era la manera en què les cobles es podien diferenciar de la seva competència. *Cants de maig*, una de les seves primeres sardanes, de 1910, es converteix ràpidament en un èxit. La segueixen *El saltiró de la cardina* (1912), *Angelina* (1920), *Continuïtat* i *Girona aimada* (1921), *Llevantina* (1922) només per anomenar algunes de les seves sardanes més populars.

El 1929, però, abandona la seva faceta de director i intèrpret, i malgrat que continua escrivint sardanes, baixa també la quantitat i popularitat de la seva producció, que s'estronca durant la Guerra Civil espanyola (1936-39) i primers anys de la postguerra. A finals dels anys quaranta torna a la composició i torna a presentar sardanes que ràpidament es convertiran en clàssics, com *La cardina encara salta* i *Pescadors bons catalans* (1948) o *Torroella, vila vella* i *Record de Calella* (1952).

Bou va morir a la seva Torroella natal el 6 de gener de 1962, gaudint d'una gran popularitat. El seu nom, al costat del de Josep Saderra i Josep Vicenç "Xaxu" conforma la triologia de compositors que més van contribuir a atorgar autèntica dimensió popular a la sardana.

Esteve Molero

L'ideador d'aquest nou projecte, així com el seu director musical i arranador, és Esteve Molero. Nascut a Vilafranca del Penedès el 1975, Molero és llicenciat en Composició i Arranjaments de Jazz pel Conservatori de Rotterdam (Països Baixos, 2007) i en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra (Barcelona, 1997).

La seva doble formació de compositor i guionista l'ha portat a crear diversos projectes musicals, caracteritzats pel rigor artístic i a la vegada l'amenitat per al públic. En el terreny de la cobla ha presentat amb èxit “La música de Nino Rota” (cobla Marinada), “Els ritmes d’anada i tornada” (la cobla La Principal de Llobregat) i “Els sons ancestrals de la Mediterrània i el Mar Negre” (cobla Jovenívola d’Agramunt). També destaquen els seus projectes de música llatina amb La Companyia Catalana de Latin Jazz, swing i música improvisada amb la Transpenedès Jazz Orquestra i cançó d’autor amb La Fera Ferotge (homenatge a Ovidi Montllor).

A més dels projectes propis, Molero ha enllestit encàrrecs per a la Rotterdam Symphonic Jazz Orchestra, Magogo Kamer Orkest, Brassband Rijmond, Barcelona Jazz Orquestra, Big Band Jazz Maresme, Big Band Enjazzats, Miquel Pujadó, etc. Ha escrit o arranjat peces per a solistes com Zoe Conwai (violí), Kristina Fuchs (veu), Nicholas Payton i Ingolf Burkhardt (trompetes), Ilja Reijngoud (trombó) o Roger Soler (percussió). També escriu música per a audiovisuals, especialment per a la productora holandesa Serious Films, per la qual treballa habitualment. Com a comunicador, ha treballat durant sis anys a Televisió de Catalunya (programes *Sardana*, *Nydia* i documentals de creació), ha publicat articles en la premsa especialitzada (Revista Musical Catalana, L’Obra, etc.) i ha pronunciat conferències sobre temàtica musical.

Cobla Marinada

La cobla és el conjunt instrumental català per excel·lència. La formació, que evoluciona de les antigues cobles medievals, va ser perfeccionada per Pep Ventura, que hi va introduir nous instruments de canya (tenores i tibles), metall (cornetins, fiscorns i trombó) i corda (contrabaix). Actualment la cobla està formada per un flabiol (que toca també el tamborí), dos tibles, dues tenores, dues trompetes, un trombó, dos fiscorns i un contrabaix, amb l'afegit ocasional de percussions. Des d'aleshores, la cobla s'ha dedicat en bona mesura a la interpretació de la sardana, considerada la dansa nacional de Catalunya, però també obres lliures escrites expressament per a la formació, glosses de temes populars i ballets. En les darreres dècades, el repertori de la cobla s'ha ampliat encara més, amb la inclusió de peces de cambra, obres de fusió, ballables, etc. La cobla Marinada, creada el 10 de maig de 1981, ha estat sempre una de les agrupacions amb més interès per obrir nous camins en el terreny de la música de cobla. Actualment, aquesta és una de les formacions més actives, actuant a la majoria dels aplecs de més prestigi que s'organitzen arreu de Catalunya i en un elevat nombre d'audicions de sardanes, actuant també a l'estranger.

A nivell concertístic, la formació badalonina treballa per crear un producte modern, innovador i exclusiu amb un model de gestió artística propi i plenament professional. D'aquest, en surt la participació en diverses propostes i experiències innovadores o en la producció d'espectacles propis, com: *Tenora Segle i Mig* (2000), *Marinada Cançons & Banda* (2001), *Veu & Cobla: una odissea musical* (2004) i *La música de Nino Rota* (2010).

La Cobla Marinada compta amb més d'una quinzena d'enregistraments, que inclouen diverses producció pròpies. Des dels seus inicis fins als nostres dies, la formació badalonina ha estat dirigida per professionals destacats del món de la música: Salvador Malonda, Joan Pich i Santasusana, Jaume Vilà, Joan Josep Blay, Francesc Benítez, Jordi Molina i Xavier Pastrana. Després d'un període treballant amb directors convidats, al febrer de l'any 2010 s'ha encarregat la direcció musical i artística del conjunt a Esteve Molero.

Els components de la Cobla Marinada són Albert Fontelles (flabiol i tamborí), Xavier Piñol (tible), Marta Fina (tible), David Estañol (tenora), Miquel Cisa (tenora), Carles Raya (trompeta), Jesús Cuello (trompeta), Jordi Montasell (trombó), Daniel Navarro (fiscorn), Martí Fontclara (fiscorn) i Pep Vidal (contrabaix). Per a aquesta producció, el prestigiós músic Roger Soler s'encarregarà de les percussions ètniques.

“L'escriptura de Vicenç Bou és considerada fascinadora i irresistible. Les seves sardanes decanten el cos i l'esperit cap a un dionisme franc i explícit, gràcies a les quals l'àrea de la sardana s'ha eixamplat considerablement. Han fet ballar tothom, fan ballar tothom, converteixen l'espectador de passiu en actiu. Les seves sardanes han contribuït a la formació de la manera moderna de ballar-les.”

Josep Pla

fitxa tècnica i rider

El concert *La música de Vicenç Bou* està pensant per a desenvolupar-se un espai tancat. En aquest cas, la cobla actua sense necessitat d'amplificació. En el cas que el concert s'hagi de dur a terme a l'aire lliure o en un espai de grans dimensions, caldrà pactar-ne l'amplificació més apropiada (afegint el cost d'equips tècnics i enginyer de so a l'import del concert).

Per tant, els únics requeriments tècnics per al bon funcionament de l'espectacle són:

13 cadires sense braç.

Llum d'escenari adequada a la interpretació d'un concert.

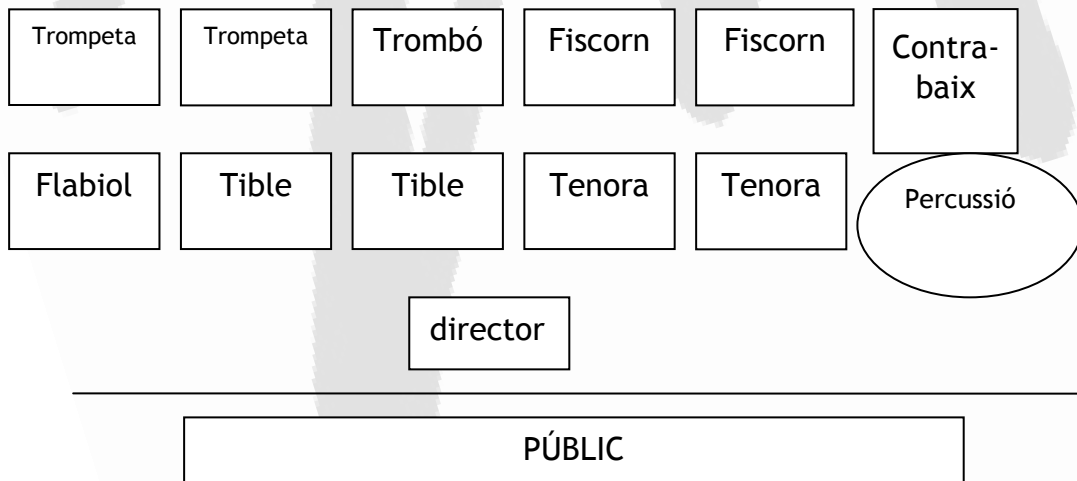
1 micròfon de presentació.

Sala disponible 2 hores abans de l'inici del concert.

Vestuari per a 13 persones i fundes d'instruments.

Tarima per als cinc instruments del segon rengle (6x3).

L'organització a l'escenari de la formació és la següent:

cont@cte i pressupost

Contacta ja amb nosaltres per rebre informació sobre les condicions econòmiques de *La música de Vicenç Bou*. La nostra és una entitat exempta d'IVA i únicament es cobrarà un plus per els desplaçaments superiors a 100 km de Badalona.

Per més informació podeu contactar amb:

Xavi Piñol

(+034) 654 044 347

(+034) 938 041 288

representant@coblamarinada.com

www.coblamarinada.com

www.myspace.com/coblamarinadadebadalona